

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ministeren lønningsreglement og -normativ for det faste personale, ligesom han besætter de ledende stillinger efter indstilling fra radiorådet.

Finansudvalget har således indseende med den samlede økonomiske ramme for radioens virksomhed via licensgodkendelsen. Inden for de ved licensfastsættelsen givne rammer kan radiorådet disponere med ministerens godkendelse, og inden for det samlede budgets rammer kan radiorådet tilrettelægge hele virksomheden. Der er således med rette givet radiorådet som et folkevalgt organ en betydelig økonomisk dispositionsfrihed. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Danmarks radios anlægsvirksomhed naturligvis indpasses i det offentlige investeringsprogram.

Den uafhængige stilling med hensyn til programvirksomheden er efter min opfattelse noget helt fundamentalt for en monopolradios virksomhed. En uafhængighed er vigtig både over for den siddende regering, over for partierne og over for indflydelsesrige organisationer og grupper. Denne uafhængighed er sikret ved radiolovens § 5, stk. 2, hvorefter radiorådet er ansvarlig for, at udsendelserne er af alsidig kulturel og oplysende art. Bestemmelsen er altid blevet fortolket sådan, at den til enhver tid siddende regering ikke har kunnet gribe ind i radioens programvirksomhed, og det må nu anses for fast praksis.

Jeg anser det for givet, at et folkevalgt radioråd bedre vil kunne værne radioens frihed med hensyn til programmerne end en generaldirektør med direkte ansvar over for ministeren; en ren embedsmandsradio ville have svagheder i denne sammenhæng. Inden for de af loven fastsatte rammer for udsendelsernes art kan radiorådet fastlægge programvirksomheden.

Det er en vigtig forudsætning for, at radio og fjernsyn kan skabe levende og interessante udsendelser, at medarbejderne får frihed med hensyn til tilrettelæggelsen af de enkelte udsendelser, og at navnlig programcheferne, som har det fulde kunstneriske og kulturelle ansvar for programmerne over for radiorådet, har frihed til at tilrettelægge deres virksomhed inden for visse af radiorådet fastlagte retningslinjer og principper. Dette er da også konsekvent

gennemført inden for Danmarks radio, idet rådets forretningsorden, som udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender, begrænser radiorådets og programudvalgets opgaver til en fastsættelse af de for programmerne i almindelighed gældende principper, godkendelse af forslag til sæsonplaner samt en efterfølgende vurdering af udsendelserne. Dog har programudvalget adgang til at behandle og godkende forslag til transmissioner af møder, begivenheder o. lign. af politisk karakter, valgudsendelser samt politiske diskussioner om emner af stor politisk betydning og interesse. Inden for disse rammer er der efter min opfattelse ikke mindst i de seneste år skabt en levende, inspirerende og til tider en farlig radio, som har levet op til sit ansvar ved at tage en række vigtige samfundsanliggender op til undersøgelse og debat.

Den eksisterende organisationsform for Danmarks radio, som i store træk altså har bestået i mere end 40 år, synes at være egnet for en monopolradio, hvis formål bl. a. er at give en på lang sigt alsidig og objektiv orientering om alle samfundsanliggender. Dermed være ikke sagt, at den bedste og endelige form for organisation for denne virksomhed er skabt; der vil hele tiden være en udvikling i gang, men erfaringerne synes at bekræfte, at den nu i radioloven fastlagte organisationsform er særdeles brugbar.

Det er naturligvis et åbent spørgsmål, om Danmarks radios monopol på radiospredning skal bibeholdes i mange år. Monopolet har formentlig hovedsagelig været begrundet i to forhold: for det første ønsket om en vis offentlig kontrol med et massekommunikationsmiddel med kolossale muligheder for påvirkning af befolkningen, for det andet de begrænsede tekniske muligheder, der findes med hensyn til bølgelængder og TV-kanaler. Den udvikling har bevirket, at sendemulighederne imidlertid er blevet øget betydeligt; det kan således forventes, at Danmark får tildelt kanaler inden for det såkaldte UHF frekvensområde, kanaler, som gør det muligt at dække landet med yderligere 3 TV-programmer. Danmarks radios monopol må således for fremtiden først og fremmest begrundes i ønsket om en vis offentlig kontrol med radiospredningsvirksomhed og i ønsket om, at radio-